

*
MEGJELEN SZOMBATONElőfizetési ár:
Egész évre 9 Kor — fill.
Fél évre 4 Kor 60 fill.
Negyedévre 2 Kor 40 fill.
Egyes szám 20 fill.

HONTI LAPOK

Szerkesztő és laptulajdonos:
HALÁSZ FERENC.*
Nyilttér petit sora
40 fillér

Hivatalos és magánhirdetések mérsékelt árszabás szerint.

Ipolyság, 1903. évi február hó 14-én.

Baltik püspök
a magyar nyelvért.

Balassa-Gyarmat, február 12.

KÖRRENDELET

egyházkerületem minden lelkészéhez, tanító-jához és egyházfelügyelőjéhez.

A magyar állameszmének ebben az országban csak föltétlen hívei élhetnek. Abban az országban, melyben az államalkotó nemzet vérrel szerzette, vérrel tartotta meg, és a kultura hatalmával tette erőssé ezt a magyar hazát. Abban az országban, melynek az ő ezredéves multja után nem külső ellenségei, hanem saját gyermekei, és a magyarnak idegen nyelvű testvérei ellen kell magát védelmeznie. Azon idegen nyelvű testvérei ellen, kiket itt talált és a kiknek bántódásuk tőle nem volt soha.

A magyar néha a fél világgal harcolt, gyakran saját vérei ellen küzdött, de a haza földjén élő tót és más nemzetiségeket soha nem bántotta, sőt a közszabadság áldásaiban épp úgy részesítette és részesíti ma is a nemzetiségeket,

mint a tiszta magyar népet. És esodálatos, de akadnak a magyar idegen nyelvű testvérei közt hamis próféták, és haszonlesésből cselekedő lelketlen bujtogatók, a kik a magyar idegen nyelvű testvérei szívébe oltják az egyenetlenség, a visszavonás méreganyagát, és meggyűlöltetik testvéreivel a magyart.

Azt a testvéri kapesot, mely a magyart az idegen nyelvű nemzetiségekhez fűzi, nagyban lazítja a nyelvi különválság. Nekünk tehát főkötelességünk a nyelvben való egybeolvadás. Ennek pedig küszöbe az iskola, csarnoka a templom.

Még vagyok győződve, hogy a t. lelkész és tanító urak is ennek fontosságát, ennek nagy jelentőségét szívük legmélyén érzik és belátják annak képtelen voltát, hogy Hontvármegye tulnyomó evang. egyházközségeiben az iskola és a templom nyelve tiszta tót.

Azért is áthatva ama nagy kötelességérzettel, melylyel egyháznak mint püspök, a magyar hazának mint magyar közjogi méltóság, mint a magyar főrendiház tagja tartozom; rendelem, mint következik:

„Törekedjenek arra a t. lelkész és tanító urak, hogy egyházuk iskolájában a hittani tárgyakat lehetőleg magyar nyelven adják elő, és ily módon előkészítsék a talajt arra, hogy minél előbb a templomokban szertartás és szentbeszéd magyar nyelven legyen megtartható.

A mennyiben pedig nem értnek (mint ahogy nem is értik) még a gyermekek annyira a magyar nyelvet, hogy a hittani tárgyak magyarozatát e nyelven jól felfognák, ne kiméeljék a t. lelkész és tanító urak a fáradságot és a tót nyelvű magyarozat kapcsán adják elő magyar nyelven is a hittani tárgyakat. Kellő igyekezet mellett rövid időn belül képesek lesznek a tanulók a tisztán magyar nyelvű előadásokat is eredménynyel hallgatni.

Ne riadjanak vissza a t. lelkész és tanító urak a netán felmerülő nehézségektől. Meg fog valósulni e téren is a régi szó: „Labor omnia vincit!”

Hiszem erősen, hogy a t. lelkész és tanító urak hazafias érzülete felül fog emelkedni az akadályokon és lelkesíteni fogja arra

Otthon voltam...

Otthon voltam, otthon jártam

A Szikince parton,

Édes anván édes szavát

Szinte most is hallom;

A virágos erdőt, mezőt

Szinte most is nézem —

... De nem az már semmi, semmi

A mi egykor — régen

A bűbajos tündérvárak

Eltűntek a tájról,

Az óperenciás tenger

Nem kékellik távol,

Órjás király birodalma,

A törpéknek földje,

Mind eltűntek; — emléküik is

Feledéssel földve.

Kis madárkák nem beszélnek,

Őzikek nem szólnak,

Hogy ők egykor királyfiuk,

Király-lányok voltak.

Az angyalok nem járnak le

Sugározó fényben,

Hogy a veszni indulókat

Vezetgessék kézen.

Az erdőkből kivesszett a

Varázs-vesszők fája,

Nem hulladoz aranyeső

A hegy-völgyes tájra.

Bűvös hangu csengős virág

Nem terem a réten,

— Még az ég is megváltozott,

Nem olyan, mint régen.

... Tízenkét év mult azóta,

Hogy elmentem innen,

És azóta, én istenem

De másként van minden,

A sok régi bűbajos kép

Hogyan eltűnt sorra ...

— Még mintha a Szikince is

Visszafele folyna.

Nagy Vince.

Farsang.

(Egy kopasz ur elmélkedései.)

A legrégibb időnkig vissza lehet vezetni azt a szokást, hogy a leányokat nem adják ingyen az embernek. Már Jákób 7 évig őrizte Lában juhait azért, hogy aszszonyt vigyen haza házába. A középkorban is sok példát tudunk erről. A leányokat ugyan most sem adják ingyen, hanem nemesebb, rafináltabb feladatok megoldásával ijesztgetik a nőszülni vágyó ifjakat. A ki nőszülni nem akar, az boldog

is lehet esetleg, de ki lányok körül mer legyeskedni, annak meg kell ütni a mértéket. Annyira beleéltük magunkat a kor felfogásába, hogy fel sem tűnik a mai helyzet, bezzeg, ha holmi Csontos Szigfridnek felkoinének, maguk is inkább visszavágyódnának a régi bordatörő szokásokhoz, mint velünk élvezni a modern civilizáció áldásait.

Mert mi volt az mind a mai fiatal ember elő szabott kívánalmakhoz képest. Divatos ruha, bon-ton, hizelgés, üres bók, hazugság, líra, zene, műérzek, franciaság és sok más kell ma már a harehoz eszköz gyanánt, de méltó koronája ezeknek: a tánc. Ez sokaknak már egyedüli menesztvára, ha ezt tud, sok más hibára szemet huny a leány és mama.

És milyen az a tánc, a mit a mai kor fiatalságától követel az izlés. Tekintsük meg farsang idején a táncosokat.

Bálteremben vagyunk. A zene szól, a mamák kritizálnak, a papák ferbliznek és a fiatalság mulat. És hogy?! Épen híres nemzeti táncunkat járják. Elnézek sokáig egy magas vékony fiatal legényt, a mint tiszta halál-megvetéssel szilajodik a táncnak, küzd, fárad, igyekszik, dobog, közbe-közbe egyet rikant, fejét a szügyébe vágja, majd elszalad, de újra megáll kiált, hogy — „sose halunk meg!”, majd hogy el-

a nemes munkára, a melyet a haza egyik igen fontos érdekének előmozdítására kell végezniök."

Különös figyelmét felkérem az egyházi felügyelő uraknak, hogy eme rendeletem végrehajtásáról és annak várható eredményéről minél gyakoribb iskolalátogatás útján, személyes meggyőződést szerezzenek.

Adja az ég ura, hogy mielőbb valamennyi evangélikus templomunkban, minden luteránus hívő magyar gondolkozással, magyar érzéssel és akarattal zengjen imádatát, dicséretet és hálát az istennek!

Baltik Frigyes dr.
evang. püspök.

Ez tudniillik az a körrendelet, melyet Baltik Frigyes dr. püspök — nem bocsátott ki, és nem fog kibocsátani — s o h a.

Vaszary a magyarságért.

Vaszary Kolos biboros hercegprímás, a magyar katolikus egyház büszke ékessége a napokban egy körrendeletet bocsátott ki egyházmegyéje, így a mi vármegyénk alesperes tanfelügyelőihez is, melyben *elrendeli*, hogy a hittani tárgyak a nem magyar ajku iskolákban magyar nyelven adassanak elő. Nálunk is van néhány német és tót ajku r. kat. község, melyekben sem az iskolákban, sem a szószéken még nem jutott el édes nyelvünk az ő szuverén jogaihoz, így e nagy jelentőségű körrendeletnek eze-

ken a szerencsére szórványos helyeken is mihamarább meglesz a maga üdvös hatása.

A magyar közérületnek oly végtelenül jóleső körrendelet egész terjedelmében így hangzik:

„Nagyontisztelendő alesperes tanfelügyelő ur!

Értesüléseim szerint Esztergom főegyházmegye vegyes ajku községeiben örvendetes haladást lehet ugyan tapasztalni a magyar nyelv ismeretének terjedésére nézve, mindazáltal nem oly mérvűt, a minőt óhajtani lehetne.

Hazai nyelvünk terjesztésének nagy jelentőségét — azt hiszem — nem szükséges bővebben bizonyítanom. Azok között a fontos tényezők között, a melyek a nemzeti erő és nagysága előmozdításában hathatósan működnek közre, zengzetes nyelvünk általános elterjedése kétségkívül a legelőkelőbb helyek egyikét foglalja el. Azoknak ennél fogva, a kinek a szellemi fejlődés és haladás magasabb munkájában osztályrészt jutott, a legkitartóbb ügyekezettel kellene arra törekedniök, hogy hatáskörükben mindent elkövessenek a magyar nyelv ismeretének terjesztésére.

Meg vagyok győződve, hogy e köteleesség fontosságát a t. lelkész urak mind mélyen érzik. Hiszem, hogy buzgóan ügyekeznek idevonatkozó feladataiknak eleget tenni.

Mindazáltal *nyomatékos hangsúlyozással kérem* Nagyontisztelendőségét, sziveskedjék oda hatni, hogy a kerületében fekvő *vegyes ajku községek iskoláiban a hittani tárgyak lehetőleg magyar nyelven adassanak elő és*

ily módon előkészíttessék a talaj arra, hogy minél előbb a szentbeszédet is mindenütt magyar nyelven lehessen megtartani.

A mennyiben pedig nem értenék még a gyermekek annyira a magyar nyelvet, hogy a hittani tárgyak magyarázatát e nyelven jól felfogják, *ne kíméljék a t. lelkész urak a fáradságot és a német vagy a tót nyelvű magyarázat kapcsán adják elő magyar nyelven is s hittani tárgyakat.* Kellő ügyekezettel mellett rövid időn belül képesek lesznek a tanulók a tisztán magyar nyelvű előadásokat is eredménytel hallgatni.

Ne riadjanak vissza a t. lelkész urak a netán felmerülő nehézségektől. Meg fog valósulni e téren is a régi szó: labor omnia vincit!

Hiszem erősen, hogy a t. lelkész urak hazafias érzülete felül fog emelkedni az akadályokon és lelkesíteni fogja arra a nemes munkára, a melyet a haza egyik igen fontos érdekének előmozdítására kell végezniök.

Kérem Nagyontisztelendőségét, sziveskedjék ezeket az illető lelkész urakkal közölni és *iskolalátogatásai alkalmával különös gondot fordítani a magyar nyelven eszközendő hittanítás eredményeire.*

Ipolyság, február 13-án.

A F. M. K. E. riadója. Csak most jelent meg Lits Gyula vármegyénk főispánja, a F. M. K. E. honti fiókja elnökének hazafias szózata, egy erős magyar lélek kisugárzása, melyet a fővárosi sajtó is jelentőségéhez mér-

fogy a gőz, lasabban járja, aláhagy ficankolásával, kimerülten, unottan rakja lábait egymás mellé. — És kérem ez tetszik ma a publikumnak. Ez jó táncos.

Igaz, hogy a táncos is versenytér, a kinek nem tetszik, ne menjen oda, de... de sokszor muszájból is táncolni kell. Ott van mindjárt egy sápadt szőke ifjú, egy prototípus e fajtaból. A hivatalfőjének himlőhelyes leánya bizonyára nem ambicionálta erre.

Vagy ott vannak azok az ártatlan gyermek arcú balek-táncosok, a kiknek arcáról leri, hogy nem tudják, mit tesznek, s csak eszközei a szemfüles rendezőnek és annak, hogy ide tanulni jöttek, mint az országgyűlési ifjak hajdanában Pozsonyba.

A cigány végre elhagyja, minden táncosnak mázsányi kő esik le szívéből, de azért boldog mosolylyal sugja hölgyének, ki hasonlólag piheg a fáradságtól, „beh kár, hogy már vége“, de azért segít buzdítani is a cigányt, hogy „hogyan volt?“ És siet mindenki leülni, pihenni, szomját oltani.

Következik a francia négyes Ez hajdan csinos társastánc volt, ma rendszerint egy kavarodás. Jellemzően ráillik a magyar paraszt azon megjegyzése, hogy az egész tánc alatt csak azt próbálgatják, neked

menjek, ne menjek? — Nálunk tán csak az utoljára, meg az ezt követő esárdásért táncolják, a mi a lecsillapult kedélyeket ismét felbuzdítja

A bálterem valóságos viviszekcionális kamarák lettek. Oly purgatorium, amelyben az embert saját gőzében főzik meg, mint a Papen-fazékban a burgonyát. És e sorsot nincs mód kikerülni. Ha van, ki józan okoskodás révén oda vezet gondolatait, hogy rájön arra, miként ez az egész hecc céltalan önkínzás csak, és nem táncolna, nosza nekiesnek minden oldalról. Micsoda ember, nem táncol? No hiszen szép fiatalság! Romlik a vér! Nem restelli csuffá tenni magát? De más volt hajdan a táncos, persze aludt tej stb. stb. És ha egyszer ambícióba belekapaszkodtak, meg vagy csipve szegény barátom!

Valaha pedig egész más volt a célja a farsangnak. Olaszok voltak megteremtői, kik tréfás szórakozás szerzésért álorcás körmeneteket, bohókás mutatványokat rendeztek, a téli esték unalmát elűzendő.

Hanem tapasztalható már, hogy a kiforgatott jellegű karneválakkal a fiatalság jóllakott és erősen megindította a reakciót. Ráismertek saját kényszerhelyzetükre és a biztatás és fenyegetésre azzal válaszol,

hogy nem táncol, visszavonul a bálrendezés teréről. Várni lehet azonban, hogy a reakciót valami radikális reform fogja követni a farsang okosabb és helyesebb kihasználására Talán visszakerülnek régi elhagyott kecses, festői mozdulatokban gazdag, poétikus táncaink? Hogyha ismét elővesszük a régi nemzeti lassu esárdást, magyar kört, hölgykoszorút, nagy mazurt, akkor az elijesztett fiatalság ismét vissza lesz nyerve a bálteremnek. Ne tekintjük a farsangi táncverejték-tengert egyedüli közlekedő utnak a nőhöz. Ne tekintjük a farsangot oly időszaknak, a melyben a fiatalágnak „mulatságból“ robotszerű munkát kell végeznie. Több természetességet, kevesebb feszt, érintkezési és társalgási módjainkba. Ne öntsük a kedélyeket formába, ne emeljünk nyilvánulásai elé merev szabályokból gátat. Ha ez úgy lesz, hiszem, hogy vigabbá lesz a farsang is. —

És ha ennek csak részben is beláttuk igazát, legyünk rajta, hogy ne maradjanak e bójtbe való kopasz fejű ember gondolatai meddők.

Ferry.

FERENC JÓZSEF KESERÜVIZ

az egyedül elismert kellemes ízű természetes hashajtószer

követő vigjátékok élvezetében. Tegnapelőtt láttuk az olasz irodalom egy nagyhatású színművét a „Don Pietro Carussó“-t és az „Egy kis vihart“. Megmutatták ez este is, hogy ép oly otthonosak a komoly mélyreható darabokban, mint a könnyű mókás vigjátékban. Ma este színre kerülnek „Mézes hetek után“, „A nőgyölölő“ és „Az egérke“.

— **Hazaflas zsidó hitközség.** Bából írjak nekünk: E hó 1-én tartotta meg a *báti izr. hitközség* évi közgyűlését, melyen *Horn* Ármintelnöknek, *Saltzer* Mórt pénztárosnak, és *Horn* Lipót tanítót jegyzőnek újból egyhangulag megválasztották. A múlt évi, most újból megválasztott. előjáróság, kellemes meglepetésben részesítette a nagyszámban megjelent tagokat azzal, hogy az *eddig használatban volt német feliratu s németül vezetett jkönyvet s egyéb könyveket félre tették, s szép kiállítású, magyar feliratu könyveket mutattak fel, mit egyhangulag örömmel fogadtak s Rosenfeld Zsidmond dr. nem is késett örömeinek meleg szavakban kifejezést adni, indítványára az előjáróságnak jkönyvi elismerést és köszönetet szavaztak. Ugyaníly értelemben szólaltak fel Barta József, Wertheimer Izidor, Horn Lipót tanító s hitközségi jegyző, kinek a magyarosítás terén kiváló érdemei vannak, s a múlt évben a F. M. K. E. által dícsérő okmányokkal lett kitüntetve, már a megelőző évben keresztül vitte, hogy az imaházban királyunkra elmondani szokott hála ima nem úgy mint eddig, s talán századokon keresztül németül, de magyarul mondassék el. Most azt vitte keresztül, hogy nemcsak a jegyzőkönyv s könyvelések vezetessenek magyarul, de a tárgyalások is. Sőt, hogy jövőben figyelem fordítandó arra, hogy csak olyanok válasszassanak előjáróknak, kik a magyar nyelvet jól bírják. — Szolgáljon a báti hitközség hazafias példája buzdításul azon vidéki hitközségeknek, melyek zengzetes magyar nyelvűnkét még mindig késnek törvényes jogaiba helyezni.*

— **Magyar név.** *Künstler* Dezső szobi járási főszolgabírói tisztségviselő, lapunk külmunkatársa nevét a belügyminiszter engedelmével *Kardos*-ra magyarosította.

— **A pletyka.** A közel szomszédban jól mulatnak most az emberek két pletykázó asszony következő esetén. A kutra ment a két asszony és amint az már ilyenkor szokás, megállottak, hogy meghányják-vessék a falu dolgait Közben szó esett egy közös szomszédasszonyról. Természetes, hogy alig fogytak ki a pletykából, sőt mindegyikük annyira belemelegedett, hogy több mint egy óra hosszat állottak a kut mellett. Végre maguk is megelégelték a sok jót és monni szándékoztak. De nem lehetett. Az erős hidegben a kutból merítés közben kifolyt víz annyira odafagyasztotta a két pletykázó asszony cipőjét, hogy meg sem bírtak mozdulni. Végre is úgy segítettek magukon, hogy kihuzva lábaikat az odafagyott cipőkből, meztláb voltak kénytelenek hazamenni és ismét baltával visszatérni, hogy kiverjék a jégből a lábheleiket. Ennek a műtétnek többben a szemtanúi voltak s ezek révén pár óra múltán az egész község lekossága megtudta. Az agyonboszantott asszonyok azonban még másképp is megbűnhődtek a pletykáért. A meztlábos séta közben annyira átfáztak, hogy most ágyban fekvő betegok.

— **Halálozás.** Özv. *Mayer* Antalné szül. *Molnár* Anna 75 éves korában Keme nczén agyszélhűdés következtében e hó 6-án meghalt.

— **Temetkezési közgyűlés.** Az „*Ipoly-ság és vidéki új temetkezési egyesület*“ évi rendes közgyűlését e hó 8-án tartotta a róm. kath. iskola épülethelyiségében 300 tag jelenlétében. Az egyesület ideiglenes elnöke *Trupp* Károly ismertette az egyesület 1902. évi működését, s azután *Hopfinger* József pénztáros jelentette, hogy a bevétel volt 2921 kor. 25 fillér és a kiadás 2778 kor. 40 fillér. Az egyesület az eltávozott *Foltin* János elnök helyébe egyhangulag elnökévé választotta *Schreiber* Aladár plebánost, a ki meleg szavakkal köszönte meg a beléje helyezett bizalmat. Választmányi tagnak ifj. *Gál* István és a tagok felvételi bizottságba *Kaliska* Ignác választották meg. Az új elnök vezetése mellett letárgyalta a közgyűlés az egyesület belügyeit s a közgyűlés végén 26 koronát szavazott meg a templom festésére. Végül *Trupp* Károly volt elnöknek az egyelet érdekében fáradozó és buzgó működéséért jegyzőkönyvi köszönet nyilvánított.

— **Táncest Vámosmikolán.** A vámosmikolai és vidéki olvasó-kör saját helyiségeiben e hó 21-én táncmulatságot rendez. Belépti-díj 2 korona. Kezdeté este 8 órakor. A hölgyeket kérik, hogy minél egyszerűbben jelenjenek meg.

— **Új anyakönyves.** A belügyminiszter *Ács* József jegyzőségét a születési és halotti anyakönyvek vezetésére szorított hatáskörrel a nagycsalomiai anyakönyvi kerületbe anyakönyves helyettesé nevezte ki.

— **Bajótiak — Kemenczén.** A hét folyamán *Foltin* János bajóti plebános vezetése alatt nagyobb küldöttség jött *Kemenczére*, hogy az ottani tej és fogyasztási szövetkezet berendezését és menetét tanulmányozzák. A kemenceiek vendégszerető szívesseggel fogadták a bajóti deputációt, akiknek annyira megtetszett a kemencei tej és fogyasztási szövetkezet, hogy az övéket is e mintára fogják megcsinálni.

— **Dalest Zebegényben.** A „*Zebegényi Dalegylet*“ e hó 7-én műkedvelői előadással és táncal egybekötött jól sikerült dalestélyt rendezett, mely alkalommal színrekerült egy felvonásos vigjáték, melyet mint vidéki műkedvelők elég jól és kedvesen adtak elő. Jelen voltak: *Szabó* Imréné, *Orosz* Istvánné, *Szloboda* Vincéné, *Fischer* Sándorné, *Gleichner* Teréz (Gödről) stb. *Csongrádi* Jolán, (Oroszkáról) *Engel* Berta (Oroszkáról), *Petró* Teréz, *Margit*, *Nagy* Erzsike (Ujpestről) *Kopermizky* Juliska stb. stb.

— **Táncpróba.** *Szöllősi* Manó bácsi az örökifjú táncmester e hó 21-én a nagyszálló összes termeiben növendékeivel próba táncmulatságot tart. Kezdeté fél 8 órakor. Személyjegye 2 korona, családjegy 2 tagnak 5 korona, 5 tagnak 6 kor.

— **Két öngyilkosság.** Utóbbi időben nagyon sűrűn látjuk az egyszerű lelkivilágu földművesnépél a lelki egyensúly megbomlását és ebből eredő öngyilkosságot. Így *Győrök* János kemencei lakos kedden reggel istállójában felakasztotta magát. Hozzá tartozói anyagi gondokban keresik szomorú elhatározása okát.

— *Vetzl* György 33 éves ácsmester e hó 9-én 3/4 3 órakor Zebegényben felakasztotta magát s mire észrevették, meghalt Feleségét s három gyermeket hagyott hátra.

— **Eltűnt ember.** *Mráz* Sándor nagyfalusi gazdaember az orosz vásárról jövet az ipolyvecei korcsmában beitalozott, amit a nagyfalusi bíró látva, óvatosságból elvette 196 koronáját megőrzés végett. *Mráz*nak azóta nyoma veszett. és hozzátartozói attól tartanak, hogy részegségében nekiment a megáradt Ipolyknak.

— **300 gyermek kitüntetése** Érdekes mozgalom indult meg tavaly Budapesten, hogy az iskolás gyermekeket szabad óráikban

virágneveléssel foglalkoztassák. Ezen nagy jelentőségű eszme lelkes előharcosa *Mauthner* Ödön cs. és kir. udvari megkereskedő, ki már 1901-ben több ezer növényt osztott ki továbbnevelésre gyermekek közt. most pedig díszes éremmel díjazta mindazokat, kik a legjobban nevelt és ápolt virágokat mutatták be. — Mint értesülünk e héten ismét 5000 eszerép jácintot osztott ki közöttük *Mauthner* Ödön, kinek a kertészet terén már annyi áldásos és szép hasznu intézmény létrejöttét köszönhetjük. *Mauthner* nemcsak az ő ismert áldozatkészségével, hanem magvainak kitűnő minősége révén is rászolgált az általános elismerése és büszkén vallhatjuk, hogy Európa három első rangú és legnagyobb megkereskedőinek egyike *Mauthner* Ödön. T. olvasóink becses figyelmébe ajánljuk legújabbban megjelent igen gazdag tartalmu képes magárjegyzékét, melyet szívesen ingyen küld az érdeklődőknek.

— **Februárius hónap legendája.** Az angol gyermekek mesekönyvében van egy kedves legenda arról, hogy miért áll a február hónapja csak 28 napból?

Februárius — így szól a legenda — a világ kezdetén nagyon léha életet élt. Valamennyi kollégái közt ő volt a legnagyobb kártyás. szevedélyének meg is itta a levét, mert csakhamar elverte minden vagyonát. De bizony a szerencsétlen játékost ez sem jőzantotta ki és ahelyett, hogy megátkozta volna a kártyát, ő csak tovább próbálkozott, azt hívén, fordul a kerék és visszanyer mindent, amit vesztett. Egy napon Februárius nagyon idegesen ment a klubjába; nem volt pénze és senki sem volt hajlandó vele hozomra játszani. Januárius, aki idősebb volt nála, alaposan le is hordta, mondván:

— A kinek nincs pénze ne is kártyázzék!

De Februáriusnak ötlete támadt:

— Tudjátok mit? játszunk és én a pénzetek ellenében kockára teszek két napot a tulajdonomból.

A játék elkezdődött. Januárius és Március közrefogták a szerencsétlen játékos és... Februárius vesztett, mint mindig. A mikor fölkel a játékasztaltól, két nappal rövidebb volt.

De azóta senki sem ül le vele többé játszani, ő is okosabb lett s megmaradt legalább 28 napja.

I R O D A L O M.

Diákkori versek című a tait a c p k verseit egy édes szavu fiatal poéta. *Nagy* Vincze jeles munkatársunk. kinek szépen fogó tollát lapunk olvasói jól ismerik *Nagy* Garamkissalón született, s így erős gyökérszálak fűzik vármegyénkhez. Jelenleg segéd-, lelkész Seregélyesen. Előfizetési felhívása melyet a legmelegebben ajánlunk kedves olvasóink figyelmébe, így szól:

*En is jártam zöld erdőben,
Ábrándokat én is szőttem.
Én is láttam mezőt, rétet
Virág nélkül, letaroltan —
Ha bánatom, örömem volt,
En is, én is eldaloltam.*

*A mit daloltattam, a mit verselgettem,
Összeszedgettem, összegyűjtöttem.
Az iskola padján írogattam össze,
Úgy küldöm most szerte, boltrétba köve.*

Nem is lesz abban a könyvben egyéb, mint *Diákkori versek*. A ki kíváncsi egy fiatal lélek szárnypróbálgatásaira, az előfizetési díjt fűzve 2 kor., vászonkötésben 3 kor. f. évi március 15-ig küldje alanti címre. A kötet terjedelme 8—9 iv lesz. *Seregélyes* (Fehérm.), *Nagy* Vincze.

ten méltatott. E szózáttal karöltve jelent meg a F. M. K. E. arányai-ban és erőteljességében is hatalmas szózata, mely a hivatalos és társadalmi köröket ifjusági egyletek, daloskörök, műkedvelő társaságok és gazdakörök felállítására buzdítja, melyekben az iskolából kikerülő ifjuság magyar érzéseiben tovább neveltessek. Lesz alkalmunk rá, hogy ezzel a lelkes riadóval, melyet az egylet a nyilvánosság szervein kívül az összes törvényhatóságoknak, egyházi hatóságoknak is megküldött, tüzetesen is foglalkozhassunk.

PÉNTEKI LEVÉL.

(A mai leány.)

Ipolyság, február 13.

Mai leveletem a „mai leányról“ kell írnom, mert megbízatást kaptam erre.

A téma nehéz gyöngé és gyakorlatlan tollamnak és oly tág keretű, hogy a sok kínálózó utvesztőbe ha eltévelyedek, ne is rovassék fel hibául.

A feminizmus bolygó által uralt korban mikor a leány már nem az a gyöngé „első“ személy, az ezt tárgyaló nézetek oly szerzte folyók; annyit irtak jót s rosszat róla, hogy ha az én nézetem nem lesz inyére, — kedves megbízóm, — bizony bocsánatot sem kérek érte.

Itt e tárgy körül lehet szellemeskedni annak, a ki tud; lehet szabályokat, példákat felállítani, a ki erre képesnek érzi magát; — én sajnálom a mai lányt, hogy elvesztette azt a kiváltságát, melyben része volt.

Mert hiába, szerintem az anyagias áramlat ellenére, az illúzió mégis csak illúzió marad.

Mert, hogy az egész földi életünk, csak egy hol keserű, hol meg édeskés álom, a leány misztériuma a maga vonzó miliójében ez álomnak mégis, — bármiképp oszlojanak is mag a nézetek, — csak az a csábító és mindent mozgó eszménye marad, mely eddig is űs idők óta volt.

És kell is, hogy leányból se vesszék ki legyen, — bár a naturalizmus által mélyre ásva, — a kicsufolt szivben hasonló, ereje biztos tudatából keltekező, de ideális érzés.

Igy kívánom én látni a mai leányt is; gyöngéd fogékony lélekkel minden szép és jó iránt; és nem tudok megbarátkozni a gondolattal, — bár gyakorlati oldalát tekintve kész vagyok elismerni létjogosultságát; hogy az az étellel vívott és gyöngédségeihez nem mért eszközökkel áll kint egyedül s magáért küzdve, az élet áldatlan harcában.

Főképp pedig nem szeretem a férfi erényekkel tündöklő, ijesztően józan asszonyokat, kik kivételközve nemük sajátos gyengédségéből hozzájuk nem illő és természetükkel nem egyező formában jelentkeznék.

A leány sorsa egyedül: az asszony.

Láthatunk erre vonatkozólag számos példát, hogy a természet rendje mennyire nem türi az előszabott utról való eltávozást, és hogy biztos kezekkel mint tereli az ellene vétőt az eléje szabott révbe, kikacagván az akarat meghiusulását, melylyel az kiállt ellene a porondra. A természet rendje nem türi magán az űt leigázni igyekezőt, felülkerekedik rajt és sokszor erőszakkal követeli saját jogát.

Hogy pedig milyen legyen a mai leány, — kedves kisasszony, — erre bajos és veszélyes dolog lenne egyéni feleletet adni, mert hát: de gustibus non est disputandum.

Általánosságban pedig legyen mindig annyira tudós, (hogy jobban mondjam művelt) hogy a rendszerint nagyobb tapasztalatokkal rendelkező férfit, vagy majd férjét tudás dolgában elérje s megértse őt. Legyen annyira művelt, a mennyire előre láthatólag szüksége van, de soha soha se legyen tudákos, mert a pápaszem nem illik a csupasz archoz; legyen jó kedélyű, hogy a ke-

nyérkeresés munkájában elkomorult férjét felvidithassa, legyen alkalmazkodni tudó és főképp sorában belenyugvó, megelégedett. Ennyit erről.

Látni méltóztatik, hogy a leányról főképpen mint leendő asszonyról szölok és a leánykodást csak átmeneti időnek tartom.

Kívánom is minden leánynak, hogy élete fő célját elérhesse és asszony legyen. Magam részéről kijelentem, hogy a mint ráérek, — pardon! elérkezettnek látom idejét, meg fogok nőszülni. (Majd néhány év múlva megfogom mutathatni az izlésemet a feladott témában.)

Láthatja ebből, hogy nem vagyok hive a nő-emancipációnak és kérem ezzel elégedjék meg, mert ha oldalokra is igénybe venném e lap szíves készségét, egyebet nem tudnék írni.

Szaboles.

A HÉTRŐL.

Aktuális líra.

(Levél Hozzá)

Felolvasztotta a jó, sima jeget
a korai, a rontó napsugár,
a hol egykor szélként siklottál tova,
váz van mostan, meg fenekellen sár,
szögre akasztad kicsi korcsolyádat,
újra a régi rozsdá lepi be,
soká lesz, amíg kezeskébe kerül,
avagy valaki másnak kezibe.

Farsang lenne, azt mutatja a naptár,
de nem táncol a sok leány, legény,
meghalt a jó kedv, hol vannak az idők,
a mikor ketten jártuk: te meg én?
emlékszel még azt a francia négyest,
mikor loppa csókoltam kis kezed,
és te hagytad . . . bár érzem, kezembe
az apró kacsó hogyan reszketett.

Rossz hirt is írok e levélbe, édes,
tudod, nálunk most jelszó: haladunk!
egy pár kopasz, pápaszemes ur kezdte,
és gáz, vagy szeszvilágítást kapunk.
Ah, káprázatlán ragyog majd a város,
mint fényes nap, oly világos az este,
de nem lesz jó, mert e sok árgus szem,
olyan, mintha mind az emberre lesne.

Vége a bizalmas esti sétáknak,
ahogy sétáltunk mi és annyi más,
nem simulhatunk többet egymáshoz sem,
hisz majd lenne — tudom — botránkozás.
Hogy szerettük pedig a holdas estét,
de még jobban, ha nem süttől a hold,
a sötét estén ragyogó csillagom,
a te bübös szemed párja volt.

És ha ajkadól néha csókot loptam,
azt senki, senki soha meg nem leste, —
de mit csinálunk, édesem, ezentúl,
ha mint a nappal világos az este? . . .
Én Istenem, pedig komoly a dolog,
már a szerződést is megköték, —
ezentúl kint csak úgy csókolózhatsz,
ha nem működik jól a vezeték

Pukk.

— **A főispán Selmece.** Lits Gyula vármegyének főispánja hétfőn Németin át Selmece utazott, a hol a törvényhatóság keddi közgyűlésén elnökölt. Még az nap Németiből a délutáni vonattal érkezett haza székvárosába.

— **Lits Gyula** vármegyének főispánja szerdán e hó 11-én a délutáni vonattal battai birtokára utazott, honnét kedden este érkezik haza.

— **Fadrusz és a honti rovás írás.** Lapunk m. évi nov. 9-én megjelent számában abból az alkalmából, hogy a tudós világ figyelme ráterelődött a régi hurn-székelv írásra, irtuk, hogy évek előtt Selmec táján egy csárdában Vajda Pál palásti földbirtokos is talált ily rovásokra és Harangozó Jancsi nevű kocsisa el is tudta olvasni azokat. Fadrusz János a hatalmas alkotása szobrász, aki tudvalevőleg szín-

tén szenvedélyes kutató e téren, következő levelet intézte hozzánk:

Naphegy.

Igen tisztelt szerkesztőség!

A mellékelt hír a „Honti Lapok“-ban jelent meg 1902. november 9-én. Nagyon kérem, legyenek szivesek nekem erről közelebbi adatokat vagy utmutatást adni és miképpen léphetnék Vajda Pál földbirtokossal érintkezésbe. Szívességát előre is köszönve maradok kiváló tisztelettel

Fadrusz János.

A nagy mester óhajának közvetítésére természetesen legkészségesebben vállalkoztunk.

— **Az államépítészeti köréből.** Huszár József műszaki tanácsos m. kir. államépítészeti hivatalunk hivatalfője Fiumében töltött 4 heti szabadságát befejezte, és e hó 7-én a hivatal vezetését Draskóczy Jenő m. kir. mérnökötől átvette.

— **Pukanci tót nyelvöltögetés** című multkori közleményünkre Sztankay Aba dr. jeles munkatársunktól egy magyarázó közleményt kaptunk, melyben a való tényállást akként igazítja helyre, hogy a „kérdése mulatságra szóló meghívók igaz tót nyelven is, de első sorban magyar nyelven jelentek meg u. i. az oktáv alakú meghívó első oldalán a szöveg magyar, a belső oldalon tót. A magyar haza nyelvének tehát megadatott az illendő hely s hogy tót nyelven is ki nyomatták a szöveget a meghívó lap belső oldalán, abban igazán nem találunk semmi magyarellenes mondjuk panszlavisztikus agitációt, nem találunk pedig főleg mi, kik a helyi viszonyokat ismerjük s tudjuk azt, hogy a kelleténél rosszabb hírű Bakabányán van bizony még sok oly igaz magyar hazafi, főleg az öregebbek korában, kik hangzatos magyar nyelvünket el nem sajátították.“ Megjegyezzük, hogy a nekünk beküldött meghívó tisztán tót nyelvű volt, és ez váltotta ki belőlünk az azt kísérő glosszákat. De eltekintve attól, hogy a kétnyelvű meghívó mindenképpen fölösleges, erős gáncsunk marad továbbra is az, hogy a tót nyelvű meghívón is a törvényes Bakabányát szabad csak használni, mert Pukance elnevezést a magyar közigjog nem ismer és ezt a törvénytelen tót torzítást jóérezsű magyarember mindig felháborodással utasítja vissza.

— **A törvénykezés köréből.** Az igazságügyi m. kir. miniszter Perjessy György szentendrei, és Krausz István korponai járásbírósi végrehajtókat kölcsönösen áthelyezte.

— **Eljegyzés.** Guggenberger Lajos báti szolgabírósi irnok eljegyezte Wikinger Erzsike kisasszonyt Léván.

— **Cserni István** bábaszéki jegyző jegyet váltott Schlott Ella kisasszonnyal Litván.

— **Házasság.** Senkő Gyula litvai kántortanító házassági frigyét kötött Matusik Mariska kisasszonnyal Spéken.

— **A Dombay-pár nálunk.** Szinpártoló közönségünk kellemes estéket élvezhetett az elmúlt héten Dombay Mihály színész és neje itt időzésekével. E két jeles erő működéséről minden vicinális izü nagylelkű pártolás nélkül csak jót mondhatunk. Egybevágó, nagy készületségről tanuskodó (sugó nélküli) játékaik távol állanak azon közepes színészársaságok tudásától, melyek minket fel szoktak korolni. — Kitűnő alakítást láttunk különösen „A tükör“ című színműben, mely annál is inkább hatott, mert a közönség már szinte ki volt merülve az egymást

— **A francia forradalmat** meglező nagy szellemi mozgalom hazánkba megint oly erősen csapott el, mint a reformáció óta egyetlen nyugati eszme sem. II. József, a kalapos király, a felvilágosult uralkodó lelkében ott zibongtak Voltaire és Rousseau eszméi és történelmünkben nincs érdekesebb kor az övénél. Salamon Ferenc, Erdősi Sylvester Jánosról írva, érdekesen bizonyította, hogy a történelemben legérdekesebbek az átmeneti korok, a mikor még egyik felfogás sem jegecsült ki, mindegyik bátortalan és fejletlen — Ilyen volt II. József kora. A régi intézmények bomlását élesen látta ő is, a nemzet jobbjai is. Azért ez intézmények még nem vesztették el hatásukat, szerintük élet a császár és az állam. Az új eszmék már átszálltak Magyarországra fölött; lelkükbe fogadták a császár és a nemzet jobbjai, de még nem lehetett szerintük élni. A belső és a külső élet külön törvények után igazodott az egyik megakasztotta a másikat. Ennek az érdekes kornak művészi rajzát találni a Nagy Képes Világtörténet X. kötetében Marcali Henrik tollából. E kötetet tömördek szebbnél szebb illusztráció disziti köztük sok színes is. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marcali Henrik, egyetemi tanár, ki egyúttal a kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára díszes felbörkötésben 16 korona; füzetként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest, VIII., Üllői-ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján, havi részletfizetésre is.

Apró szenzációk.

Az időjárásról.

(Intervju.)

Lapunk egy munkatársát kiküldöttük az elmúlt héten, kérdezné ki a minden időjósok elsejét: Medve urat, mit tart az időjárásról és az időjósokról. Medve úr gyertyaszentelőkor igen szívesen fogadta tudósítónkat, a ki küldetéséről alábbiakban számol be.

Nem minden lámpaláz nélkül léptem be a földalatti helyiségbe, a hol Medve ur a téli szeszontölti, és csakhamar bevezettek a nagyur hálószobájába, a mely aránylag igen kis terjedelmű és butorozata igen egyszerű.

— Mint vélekedik uraságod — kérdém — a manapság annyira elszaporodott időjósokról? Meteor, Falb, stb. mind megannyi kontár, a kik nem látnak semmivel sem tovább az orruknál. Nemde?

Mintha helyesítő mormogást hallottam volna, a mire egy más kérdést voltam bátor feltenni.

— Hogy és mint ütött ki a szokott gyertyaszentelői séta? Lesz-e még tél, korcsolyázhatnak-e még menyecskéink? Hehe! . . . ugy-e bár nem igen . . . Nem való asszonyoknak a jégre menni! . . .

Ugy hiszem, hogy bölintott egyet az öreg nyugvó helyén, mire még egy pár kérdésre csikartam tőle választ.

— Nemde, márciusban esik még hó a leányoknak? és már hóvirágot is fogunk találni március végén? ibolyát satöbbit . . . ugy-e, már közelg a várva-várt idő, mikor elővehetjük egyetlen felöltőnk is a nyugalomból, nemde?

Türelmetlen mozdulatot tett Medve ur, a mit éles eszemmél rögtön a fogadtatás végének gondoltam.

Gyorsan ajánlottam magamat, megköszönve a „Honti Lapok” iránt való jóindulatát.

Az ajtóból még egyszer visszafordultam.

— De más lap tudósítóját ne méltóztassék fogadni! mondtam és azzal megkönnyebbülve távoztam, mint a ki nagy és nehéz munkát végzett.

Riporter.

Ipolysági piaci árak.

(1903. február hó 10-én.)

Buza mm.	kor.	13.80—13.60
Rozs		12.40—12.20
Arpa		11.60—11.40
Zab		11.20—11.00
Burgonya		3.00—3.00
Büköny		13.60—13.40
Kukorica		12.40—12.20

145. 1903. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó ezenel közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. jbiróság 1903. V. 90 sz. végzése következtében Dyrner István csődügyében 4000 koronára becsült következő ingóságok u. m.: egy 21029. számú szabadalmi okirat „daráló gép” és egy 21029. számú szabadalmi okirat „egyetemes szítáló” nyilvános árverésen eladatnak.

Az árverésnek Ipolyságon a városház kistermében leendő eszközös közlésére 1903. évi február 27-ik napjának d. u. 4 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni. Ipolyság, 1903. február 10.

Balg Mór

kir. bir. vjhajtó.

110. A. 1903. szám.

Hirdetmény.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter úr 1903. évi január hó 12-én kelt 3120. sz. rendeletével az ipolyság—esztergom—székesfehérvári állami közut 14—15 km szakaszán levő 21. számú hidépitményi munkáit, és pedig: föld, kőműves és ács munkát összesen 13549 kor. 62 fill. összeg erejéig engedélyezte.

A fent említett munkák kivételének biztosítása céljából az 1903. évi február hó 28-ik napjának 10 órájára a hontvármegyei m. kir. áll. építészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati verseny tárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább ilyenkezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előírt, az engedélyezett költség összeg (illetve az ajánlati költség végösszege) 5%-ának megfelelő bánatpénz (vagy bánatpénznek az állampénztárnál (adóhivataloknál vámhivatalok stb.) történeti letételét igazoló pénztári nyugta) csatolandó.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett áll. építészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Ipolyság, 1903. évi febr. 1-én.

Hontmegyei m. kir.
építészeti hivatal.

5113. 1902. tkv. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vmikolai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Fucskó Mihály és Kohn Áron végrehajthatóknak Koczó Bálint végrehajtást szenvedő elleni 6 kor. 70 fill, 16 kor. 28 fill. és 8 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a vámosmikolai kir. járásbiróság területén lévő Perőcsény községben a perőcsényi 474. sztkjvben 1/2 részben Koczó Bálint végrehajtást szenvedő, 1/2 részben Koczó Bálintné szül. Czimbó Sára tulajdonául bejegyzett A I. 1. sorsz. 40 hrsz. ház, udvar és kertből álló ingatlanra 800 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1903. évi február 28-ik napján délelőtti 10 órakor Perőcsény község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ároalól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át vagyis 80 kort készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

V.-Mikola, 1902. október 27.

Adamkovich kir. albiró h.:

Szláby László

kir. albiró.

994. 1902. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a v.-mikolai kir. járásbiróság 1902. évi V. 195. számú végzése következtében Mócsy Lajos ügyvéd által képviselt Szedlacsek János javára Hadl Miksa és neje ellen 600 kor. s jár. erejéig 1902. évi május hó 21-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felül foglalt és 1315 korra becsült következő ingóságok u. m.: lovak, kocsik stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a v.-mikolai kir. járásbiróság 1902. V. 195/2. sz. végzése folytán 600 kor. tőkekövetelés, ennek 1902. évi február hó 22 napjától járó 6 % kamatai, 1/3 % váltódíj és eddig összesen 54 korona 16 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Szalkán leendő eszközösére 1903. évi február hó 23-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt V.-Mikolán, 1903. február 6.

Német Emil
kir. bírósági vjhajtó

Szőlőlugast ültessünk

minden ház mellé és házi kertjeinkben.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuszó terméze is) mert megobbrásze ha meg is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugasnak

alkalmas faokat ültettek, azok éven el atják házukat az egész szőlő bérés idején a legkitűnőbb muskataly és más édes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen oly ház, melynek fa mellett a legcélszerűbb gondoskodással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekeb

disze anélkül hogy legkevesebb helyet is el foglalna az egyebbre használatos részekből. Ez a legháladosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

A fajok ismertetésére vonatkozó színes fénynyomatú katalógus bármikor ingyen és bérmentve küldeték meg, aki címét egy levelezőlapon tudatja.

Érmeletki első szőlőültetvénytelep Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

4653. 902. tkv. szám.

Árverési hirdetmény.

A balassagyarmati takarékpénztár végrehajthatónak Józsa Erzsébet bajtai lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 42 kor. tőkekövetelés és ennek 1901. évi december hó 31. napjától járó 6% kamatai 6 kor. 90 fill. perbeli 21 kor. 75 fill. végrehajtási már megállapított valamint jelenlegi 16 kor. 30 fill. és a még felmerülendő költségeknek, továbbá Hegedűs Ferenczné szül. Józsa Ágnes korábbi végrehajtható követelésének és pedig 60 kor. 30 fill. tőke, ennek 1896. évi május 20-tól járó 5% kamatai. 41 kor. 60 fill. per. 12. kor. 80 fill. eddigi és felmerülendő költségeknek az esztergommegyei parkányi takarékpénztár korábbi (hitelező) végrehajtható követelésének és pedig: 150 kor. tőke, ennek 1901. évi május hó 9-től járó 6% kamatai, 21 kor. 12 fill. per, 16 kor. 50 fill. végrehajtási eddigi és a felmerülendő költségeknek, 300 kor. tőke, ennek 1901. május 29-től járó 6% kamata, 26 kor. 84. fill. per, 21 kor. 40 fill. végrehajtási eddigi, valamint 150 kor. tőke, ennek 1901. évi augusztus 5-től járó 6% kamatai, 22 kor. 22 fill. per, 17 kor. 50 fill. végrehajtási eddigi, nemkülönben 150 kor. tőke, ennek 1901. évi január 23-tól járó 6% kamatai, 21 kor. 22 fill. per, 16 kor. 50 fill. végrehajtási eddigi és a felmerülendő költségeknek kielégítése végett az 1881. LX. t. cz. 144. § a alapján és a 146 §. értelmében vámosmikolai kir. járásbíróság területén levő, Bajtha községben fekvő, s a bajthai 280. sz. jkv. ben A I. 1-14. sor. sz. a. bejegyzett ingatlanok s az ehhez tartozó közös legelőbeli illetőségnek Józsa Erzsébet nevében álló 1/2 részére 1314 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidővel 1903. évi március hó 4-ik napjának d. e. 10 óraja Bajtha község bírói házához tüzetik ki.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át vagyis 131

kor. 40 fillért készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételárat 3 egyenlő részben és pedig az elsőt az árverés napjától számítandó 30 nap alatt, a másodikat u. a. naptól számítandó 60 nap alatt, a harmadikat u. a. naptól számítandó 90 nap alatt 5%-os kamatokkal együtt, az 1881. évi december hó 6-án 39415. I. M. sz. a. kelt rendeletben előírt módon az ipolysági kir. adóhivatalnál; mint bíróleteti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint tkvi hatóságnál és Bajtha község előjáróságánál tekinthetők meg.

Kir. járásbíróság, mint tkvi hatóság. Vámosmikolán, 1902. évi október hó 23-án.

Kraicz
kir. járásbíró.

Köhögés és rekedtség ellen nincs jobb a

RETHY-féle

pemetefü cukorkánál,

de vásárlásnál vigyázzunk és határozottan RETHY-félet kérjünk, mivel sok haszontalan utánzata van.

1 doboz ára 60 fillér.

Csak RETHY-félet fogadjunk el.

Ingyen és bérmentve kap mindenki

egy kezelést könnyvecskét, melyből bárki képes

legfinomabb Liköröket és Rumot

hideg uton minden készület nélkül még a legkisebb mennyiségben is orszagszerte ismert arómáimmal előállítani.

WATTERICH A.

Budapest, VII. Dohány-utca 5. sz. alatt.

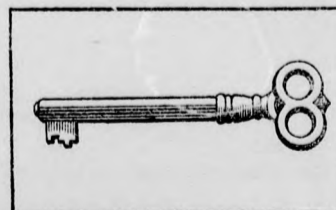
SCHICHT-SZAPPAN

„szarvas” vagy

„kulcs” jeggyel.

Legjobb, legkiadósabb és azért a legolcsóbb szappan.

Minden ártalmas pótszertől mentes.

Mindenütt kapható!

Bevásárlásnál tessék nagyon vigyázni, hogy minden darab szappanon a „SCHICHT” név és a fenti védjegyek valamelyike rajta legyen.